

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

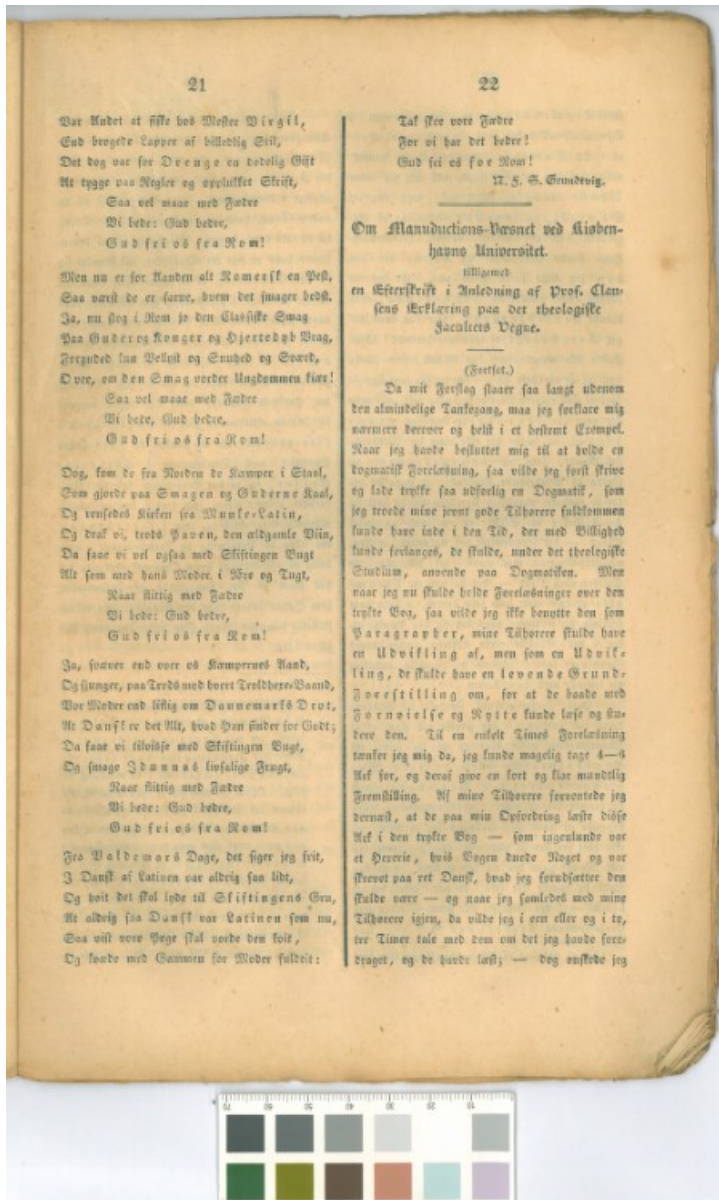
Titel: Udrag fra Romer-Vise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 21. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_573-txt-shoot-idm518/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der kaldet at stille ved Messer Virgil,
 Gud brogede Lopper af blidelig Stil,
 Det dog var for Drengs en tadelig Gift
 At tygge paa Nigler og avsluttet Skrift,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud fri os fra Rom!

Men nu er for Norden alt Romersk en Pæl,
 Saa værd de er farve, hvem det smager bedst,
 Ja, nu dog i Rom jo den Glæselse Smag
 Paa Gaderes Konger og Hjertedigt Smag,
 Fergudee saa Vælsk og Smuk og Svæst,
 Ove, om den Smag verdet Ungdommen kær!
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede, Gud bede,
 Gud fri os fra Rom!

Dog, som de fra Norden de Kampen i Staal,
 Som gjorde paa Smagen og Gaderne Raal,
 D'j vensked Kirken fra Mankelatin,
 D'j drak vi, tredt Haven, den altynde Vind,
 Da saar vi vel ogsaa med Skiftingen Vugt
 At fem med dens Meder i Vre og Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, forer end over os Kampens Raal,
 D'j Jænger, paa Tred med hørt Tredberes Raal,
 Der Meder end Ritig om Danneværts Drot,
 At Danst er det Mit, hvad Dan Jæder for Galt;
 Da saar vi Ritig med Skiftingen Vugt,
 Da smage J d a n a s lufelige Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud fri os fra Rom!

Der Vælder mar's Dage, det siger jeg frit,
 I Danst af Latinen var aldrig saa lit,
 D'j leit det skal Ipe til Skiftingen's Gra,
 At aldrig saa Danst var Latinen som nu,
 Saa vil vere Hege skal vede den leit,
 D'j leude med Gænnen for Meder skæit:

Tal for vor Jæder
 For vi har det bedre!
 Gud sei os fra Rom!

H. S. Grundtvig.

Om Manductions-Veronet ved Kiøbenhavn's Universitet.

En Efterkrift i Anledning af Prof. Clausens Erklæring paa det theologiske Facultets Vegne.

(Fæstet.)

Da mit Forslag floar saa langt udenom den almindelige Tankegang, saa jeg forstaa mig saarere Derover og leit i et bestemt Exempel. Naar jeg havde besluttet mig til at holde en dogmatisk Forelesning, saa vilde jeg forstaa skrive og lede tykke saa usædvanlig en Dogmatik, som jeg troede mine jære gode Lædere fuldkommen kunde have leet i den Tid, der med Vilighed kunde foretages, de skulde, under det theologiske Studium, anseende paa Dogmatiken. Men naar jeg nu skulde holde Forelesninger over den tykke Væ, saa vilde jeg ikke benytte den som Paragrapher, mine Lædere skulde have en Udvikling af, men som en Udvikling, de skulde have en levende Grundforestilling om, for at de kunde med Fornøielse og Nyttelse kunde lese og høre den. Til en enkelt Times Forelesning tænker jeg mig da, jeg kunde maaelig tage 4-5 Afsnit, og deraf give en fort og har mundtlig Fremstilling. Af mine Lædere forventede jeg dernæst, at de paa min Opfordring vilde drøje Mit i den tykke Væ — som ingelande var et Hveris, hvis Vægen duede Noget og var fleveret paa ret Danst, hvad jeg forudsætter den skulde vere — og naar jeg samlede med mine Lædere igjen, da vilde jeg i en eller to, tre Timer tale med dem om det jeg havde foredraget, og de kunde lese; — dog ønskede jeg